

Domino

'Kijk eens wat ik hier heb!' Moeder zet een doos op tafel.

Saskia tilt het deksel op. 'Dominostenen!'

'Gekocht bij de kringloopwinkel,' zegt moeder.

'Wat kun je daarmee doen?' vraagt Ronald.

'Van alles. Weet je wat ik vroeger het leukste vond? De stenen in een lange rij zetten, en dan de eerste om te gooien.'

'En dan vallen ze om de beurten allemaal om. Dat is grappig!' roept Ronald.

'Je kan er ook een wedstrijd mee doen,' zegt moeder. 'Kijken wie van jullie in vijf minuten de langste rij kan maken.'

'Leuk!' Saskia springt van de stoel. Ze schuift wat speelgoed opzij, zodat ze genoeg ruimte hebben. Ronald gaat ook op de grond zitten.

Moeder zet de doos tussen hen in. Ze kijkt op de klok. 'Als de secondewijzer bij de twaalf is, starten we.'

Saskia neemt alvast een grote hand stenen uit de doos. 'Vijf... vier... drie... twee... één... start!' zegt moeder.

Zo snel ze kunnen zetten ze de stenen neer. Bij de vijfde gaat het bij Saskia al mis. Hij valt om en daardoor vallen de andere vier stenen ook om.

'O nee! Nou moet ik helemaal opnieuw beginnen!'

Ronald lacht. 'Je moet af en toe een steen overslaan. Als je er dan één omgooit, vallen ze niet allemaal om.'

'Maar als de vijf minuten om zijn, moeten die gaten wel dicht zijn, Ronald!' waarschuwt moeder.

'Anders telt je rij niet.'

Saskia opnieuw. Af en toe gluurde ze naar de rij van haar broertje. Hij is al veel verder. Ze moet nog sneller!

'Nog drie minuten!' zegt moeder.

Saskia pakt een nieuwe hand stenen. Langzaam haalt ze Ronald in! Maar Ronald ziet dat ook en hij zet zijn stenen nog sneller neer. Saskia ziet dat hij om de tien stenen er één tussenuit laat. Zal zij dat ook doen? Nee, dat kost teveel tijd. Ze wil winnen!

'Nog twee minuten!'

Ronald kijkt naar haar rij. 'Ik ga winnen, Sas! Je haalt me nooit meer in!'

'Ha, dat dacht je! Pas maar op, jongetje! Jij moet al die gaten nog opvullen!' zegt Saskia stoer. Maar ze ziet ook wel dat Ronald gelijk heeft. Zijn rij is veel langer.

'Nog één minuut!'

'Wat, nu al?' Ronald kruipt terug naar het begin van zijn rij. Heel voorzichtig zet hij op de open plaatsen dominostenen ertussen. Af en toe komt het puntje van zijn tong tevoorschijn, zo gespannen is hij bezig.

'30 seconden!' waarschuwt moeder.

Saskia zet zo snel ze kan nog wat stenen neer. De doos is bijna leeg. Ze pakt de laatste vier stenen en zet ze neer. Dan graait Ronald in de doos. 'Hé, de stenen zijn op!'

'15 seconden! En je hebt nog drie gaten in je rij, Ronald.'

'Ja, maar Saskia...'

'Stil. Pak snel de laatste drie stenen van je rij en zet die op de open plaatsen,' zegt moeder.

'Tien... negen... acht...'

Heel snel pakt Ronald de laatste drie stenen. Te snel... Hij raakt het laatste steentje van de rij.

Trrrrrt... met een roffelend geluidje vallen de stenen om.

'O nee hè!'

'Vier... drie... twee... één... stop!'

'Ik heb gewonnen, ik heb gewonnen!' zingt Saskia. Ronald staat beteuterd naar zijn omgevallen rij te kijken. 'Echt balen! Ik was net zo ver...'

'Je hebt verloren, jongetje!'

'Saskia!' Moeder kijkt haar streng aan.

O ja, dat is waar ook. Bij spelletjes moet je altijd de verliezer troosten, heeft ze van moeder geleerd.

'Wel jammer voor je, Ronald! Ik dacht echt dat jij zou winnen, jouw rij was veel langer.'

Haar broertje lacht alweer een beetje. 'Tja, ik had deze keer gewoon pech. Nog een keertje?'

'Oké, leuk! En misschien win jij nu wel,' zegt Saskia.

Moeder glimlacht en geeft haar een knipoog.

Saskia geeft haar een knipoog terug. Moeder heeft gelijk, bedenkt ze. Op deze manier is spelletjes doen veel leuker.

Eeuwoud Koolmees